

Publicerad 2014-02-21 11:09 av rosaärmittnamn

Kom hit.

Det händer ofta att jag tänker på dig utan någon som helst anledning.

Jag kan sitta i ett klassrum och uppmärksamt lyssna på en föreläsning när plötsligt ditt skrattande ansikte dyker upp framför mig.

Det händer att jag jag skriver in koden till mitt kort på närmaste mathandel och så får jag en känsla av att du står bredvid mig, alldeles nära så att jag kan känna din lukt.

En gång skulle jag hjälpa till att bära ett tungt bord nedför en brant trappa och mitt i allt tappade jag nästan greppet eftersom jag tyckte mig höra en svag viskning i mitt öra. 'Rosa kan du inte sova?'.

Det är kanske bra att jag ska flytta nu. För i den nya lägenheten finns du kanske inte lika mycket, men du har varit där. Jag minns så bra hur hjälpte mig att måla väggarna vita, hur du bar på mina alldeles för små träningsbyxor, och hur jag skrattade när jag såg att du knappt kunde gå i dem.

Du har lyckats bli en del av min ständiga tillvaro. Du finns här överallt, bakom varje hörn och i gräset som väntar på våren. Du finns i buskarna där sparvarna sjunger allsång och du finns ovanför taken där luften alltid är ren. Och du dyker upp i mitt huvud. Ibland. Rätt så ofta.

Och när det händer ler jag.

Fast det är ett sorgset leende,

för jag saknar dig så.

Kom hit.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rosaärmittnamn med Poeter.se id #46882 innehar upphovsrätten